

Průřez celoživotní tvorbou malíře a skláře Jindřicha Rejnarta představuje výstava nazvaná ZPĚTNÝ ODRAZ, která je do 5. ledna k vidění v Městské galerii ve Vysokém Mýtě. Koná u příležitosti autorových letošních osmdesátin. Vitální umělec stále aktivně tvoří ve svém ateliéru v Chocni.

Když před pěti lety vystavoval ve Zvonici, uvedl v rozhovoru pro zpravodaj, že ho k tvorbě vede vnitřní nutkání. „Dnes se vyslovím zcela neromanticky: V osmdesáti letech tvořím proto, abych si dokázal, že tu jsem, udržím štětec a paletu v ruce a jsem schopen vyvolat emoce, které jsou ke tvorbě potřebné. Je to podobné jako provádět rehabilitační cvičení, abych stál ještě na nohou, hýbal rukama a myslel,“ říká Jindřich Rejnart, „a obrazy to chápou, netouží se již často předvádět, poněvadž zmoudřely a pochopily, že to není to hlavní. Nejpodstatnější je totiž činnost, která pracuje na jejich zrození. Obrazy dobře vnímají, jsou-li tvořeny srdcem nebo spekulací.“ Olejomalby Jindřicha Rejnarta náleží mezi díla, jež diváka vtahují do svého prostoru, aby postupně objevoval jejich skrytá poselství. V promyšlených a do detailu propracovaných kompozicích se odráží vliv sklářské tvorby. Zároveň se do různých tvůrčích etap prolíná silný vztah k přírodě. Ať již v podobě monumentálně ztvárněných kmenů stromů nebo zauzlovaných spletců vláken, jež se neustále ovíjejí v nekonečném bujení a růstu.

Autor začínal jako návrhář užitkového skla, plný nápadů se však stále častěji pouštěl do solitérní tvorby. Dával přednost monumentálnímu brusu a velkým liniím před tradičními vzory. Jeho vázy reprezentovaly tuzemské skláře na výstavách po celém světě. Aby mohl realizovat své návrhy, rozhodl se v polovině 70. let odejít ze skláren a dát se na volnou nohu. „Vše jsem si vždy odmakal sám – od návrhu k broušení, rytí nebo leptání až po výsledné leštění, které trvá dlouhé hodiny. Možná se to nezdá, ale je to fyzicky náročné, proto už poslední roky sklo téměř nedělám,“ říká Jindřich Rejnart.

O to více se však věnuje malování. Na jeho obrazech, stejně jako na vázách, můžete shodně pozorovat hru světla, které skrze ně prostupuje. Právě hra barev a stínů je to, co má rád během svých častých pěších túr. Pokud zrovna nekráčí krajinou, pracuje denně ve svém ateliéru.

Kromě toho učí jednou v týdnu výtvarnou výchovu a dějiny umění budoucí umělecké kováře v Hradci Králové. „V ateliéru tam mám pět kluků, je s nimi fajn práce. Ještě do předloňska jsem učil figuru na umělecké průmyslovce v Ústí nad Orlicí, ale zvládnout patnáct mladičkových děvčat v ateliéru už mě zmáhalo,“ usmívá se stále šarmantní umělec.

Curriculum vitae

Jindřich Rejnart se narodil 27. února 1939 v Hradci Králové. Vyrůstal v Chocni, kam se posléze vrátil i se svou ženou a dcerou. Dodnes zde žije a tvoří. Absolvoval Střední průmyslovou školu sklářskou - obor rytí skla v Železném Brodě. Mezi léty 1963-69 studoval na Vysoké škole umělecko-průmyslové v Praze u profesora Stanislava Libenského. Od roku 1969 působil jako výtvarník skláren ve slovenské Lednické Rovné. V roce 1975 opustil trvalé zaměstnání a soustředil se na vlastní sklářskou tvorbu a monumentální realizace v architektuře (mozaiky, vitraje).

Začal se intenzivněji věnovat malbě. Ta se stala nedílnou součástí autorova výtvarného světa a postupně převážila nad sklářskou tvorbou.

Iveta Danko, kurátorka galerie

Fotogalerii z vernisáže výstavy naleznete [ZDE](#).

